

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 22Csp/150/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119259418
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:6119259418.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lenkou Bowker v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, proti žalovanému: X., nar. X.X.XXXX, trvale bytom M., XXX XX Z., o zaplatenie 3.000 EUR s príslušenstvom,

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.000 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000 EUR od 14.6.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou Okresnému súdu Košice I postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica z upomínacieho konania dňa 16.7.2020 sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť mu sumu 3.000 EUR, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000 EUR od 14.6.2016 do zaplatenia, poplatky vo výške 27 EUR a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaný a právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, v právnom postavení veriteľa uzatvorili dňa 22.4.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - Lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery. Žalovaný svojim podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému peňažné prostriedky v sume 12.000 EUR. Žalovaný sa zaviazal vrátiť právnenému predchodcovi žalobcu istinu v splátkach a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 108 mesačných splátkach v sume 217,30 EUR. Žalovaný do zosplatnenia pohľadávky uhradil 1.956,56 EUR, po zosplatnení pohľadávky do jej postúpenia na nového veriteľa uhradil 45,00 EUR (po postúpení pohľadávky neuhradil na pohľadávku žiadnu sumu). Z uhradenej sumy 2.001,56 EUR bola na istinu pohľadávky započítaná suma 512,82 EUR, na poplatky suma 183,56 EUR a na úroky suma 1.305,18 EUR. Veriteľ je slobodne oprávnený disponovať so svojou pohľadávkou - ako žalobca si v žalobe voči žalovanému uplatňuje „len“ sumu 3.000,00 Eur pozostávajúcej i istiny pohľadávky. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s platením splátok, pôvodnému veriteľovi vznikol nárok požadovať od žalovaného predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátky za mesiac 02.2016 (splatnej ku dňu 15.02.2016) a nasledujúcich splátok splatných. Nakoľko žalovaný bol viac ako tri mesiace v omeškaní so zaplatením splátky, pôvodný veriteľ pohľadávky v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovaného na možnosť zosplatnenia záväzku (výzvou zo dňa 18.05.2016) a keďže k dodatočnej úhrade v zmysle výzvy neprišlo, v lehote nie kratšej ako 15 dní svoje právo na zosplatnenie záväzku aj príslušenstvom uplatnil ku dňu 13.06.2016.

Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovanému len príslušné zákonné úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ vo výške 5,05 % ročne odo dňa nasledujúceho po zosplatnení pohľadávky, t. j. od 14.6.2016 do zaplatenia.

3. Na preukázanie svojho nároku žalobca spolu so žalobou predložil listiny, a to: Zmluvu o úvere Lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.4.2015, Obchodné podmienky pre úver Lepšia splátka od Poštová banka, a.s., Všeobecné obchodné podmienky účinné od 15.7.2013 Poštová banka, a.s., Upozornenie - Výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18.5.2016 s podacím hárkom, Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 13.6.2016, Predžalobná výzva zo dňa 25.1.2019, Aktuálny stav úveru ku dňu 18.12.2018.

4. Žalobca použil nasledovné prostriedky procesného útoku: skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, návrhy na vykonanie vyššie citovaných dôkazov a dôkazov doručených v priebehu konania.

5. Žalovaný sa k žalobe a prílohám, ktoré mu boli doručené dňa 25.9.2020 nevyjadril a nepoužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

6. Na prejednanie veci samej súd určil pojednávanie na deň 18.1.2022. Na predmetné pojednávanie sa strany sporu nedostavili, pričom súd vyhlásil rozsudok tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: Zmluvou o úvere Lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.4.2015, Obchodnými podmienkami pre úver Lepšia splátka od Poštová banka, a.s., Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 15.7.2013 Poštová banka, a.s., Upozornením - Výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18.5.2016 s podacím hárkom, Predžalobnou výzvou zo dňa 25.1.2019, Aktuálnym stavom úveru ku dňu 18.12.2018.

8. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia strán sporu, právne argumenty strán sporu a za preukázané považuje nasledovné skutočnosti: dňa 22.4.2015 bola medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej Poštová banka, a.s., ako veriteľ poskytla žalovanému ako dlžníkovi úver za podmienok uvedených v Úverovej zmluve. Základné parametre úveru v zmluve boli dohodnuté nasledovne: výška schváleného úveru: 12.000 EUR, počet mesačných splátok: 108, dátum konečnej splatnosti úveru: 15.4.2024, výška mesačnej splátky: 217,30 EUR, úroková sadzba: 14,80 % ročne, RPMN banky: 16 %, priemerná RPMN na trhu: 11,58 %, celková výška nákladov: 21.801,76 EUR, dátum prvej platby do: 15.5.2015, splácanie mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci. Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 13.6.2016 právny predchodca žalobcu rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval žalovaného jednorázovo uhradiť banke ako veriteľovi celú zostávajúcu sumu úveru vo výške 12.264,81 EUR najneskôr do 10 kalendárnych dní od doručenia predmetnej výzvy. V článku 4, v bode 4.1 obchodných podmienok bolo okrem iného uvedené, že banka úročí poskytnutý úver dohodnutou úrokovou sadzbou. Ak je dlžník v omeškani so splácaním úveru, banka dlžné sumy úročí dohodnutou úrokovou sadzbou, ako aj zákonným úrokom z omeškania, a to až do času úplného splatenia omeškanej sumy. Zároveň v článku 6, v bode 6.2 bolo o.i. dohodnuté, že ak dlžník je v omeškani s platením čo i len jednej splátky alebo jej časti, poruší ktoréhokoľvek z ustanovení Zmluvy, obchodných podmienok alebo všeobecných obchodných podmienok, je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Z článku 6, bodu 6.3 obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička vyplýva, že ak žalovaný ako dlžník je v omeškani so splácaním splátok, banka ako veriteľ má právo úročiť nezaplatené dlžné splátky úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení o úrokových sadzbách.

9. Žalovaný do zosplatnenia pohľadávky uhradil 1.956,56 EUR, po zosplatnení pohľadávky do jej postúpenia na nového veriteľa uhradil 45,00 EUR (po postúpení pohľadávky neuhradil na pohľadávku žiadnu sumu).

10. Z upozornenia - Výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18.5.2016 predloženej žalobcom súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu nezaplatených splátok úveru a upozornil ho na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný.

11. Z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 13.6.2016 predloženej žalobcom súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu istiny vo výške 12.264,81 EUR, nakoľko sa úver stal predčasne splatný v celom rozsahu dňa 13.6.2016.

12. Súd vykonal dokazovanie vyššie uvedenými dôkazmi, z predmetných dôkazov súd vychádzal a vyhodnotil skutkový stav tak ako je vyššie uvedené.

13. Súd vec právne posúdil nasledovne:

14. Podľa ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. Podľa ust. § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

16. Podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, môže byť banková pohľadávka postúpená (alebo jej časť), ak je (1.) splatná, a to až po predchádzajúcej (2.) písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené (3.) omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

17. Zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v predmetnom spore vyriešiť, je otázka, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Žalobca v konaní tvrdí, že je aktívne legitimovanou stranou v spore. Pre platné postúpenie pohľadávky banky platia predpoklady podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorých splnenie preukazuje v danom konaní žalobca. Jeho zaťažuje povinnosť preukázať, že je v spore aktívne vecne legitimovaným subjektom, ktorý platne nadobudol pohľadávku od pôvodného veriteľa žalovaného - Poštovej banky a.s. Uvedené skutočnosti sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2013, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014). Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru NBS ako centrálnej banky.

18. Zákon o bankách, je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis, preto v prípade, ak ide o postúpenie pohľadávky bankou, platia primárne ustanovenia lex specialis pred všeobecnou úpravou v Občianskom zákonníku. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 OZ, alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje, (alebo ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnením zákonných podmienok, ktoré splnené neboli), ide o cesiu neplatnú od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť. Z uvedeného dôvodu v týchto prípadoch nemožno vôbec hovoriť o platnej cesii, postupca zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na postupníka neprechádza pre neplatnosť zmluvy.

19. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Preto nepostačuje, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu vecnú legitimáciu preukázal len oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi; je potrebné preukázanie platného postúpenia pohľadávky. Podľa ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky. To však platí len vo vzťahu k dlžníkovi, teda presnejšie vo vzťahu medzi účastníkmi zmluvy o postúpení pohľadávky na jednej strane a dlžníkom na strane druhej, nie vo vzťahu k súdu. V tomto smere nastal odklon súdnej praxe

od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Obo 210/01, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Tento odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Obo 49/2008 zo dňa 14.05.2008, ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Cdo 76/2007 zo dňa 28.01.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca. K správnosti týchto záverov sa priklonil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení, sp. zn. IV. ÚS337/2012-19 zo dňa 03.07.2012.

20. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka (alebo jej časť), ktorá je splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky v banke, ktoré musia byť v čase postúpenia pohľadávky splnené. Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, splatnými sa do tej doby mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bol dlžník v omeškaní.

21. Z obsahu spisu je zrejmé, že úver vo výške 12.000 EUR poskytla žalovanému Poštová banka, a.s. na základe zmluvy o úvere, Lepšia splátka zo dňa 22.4.2015. V zmysle tejto zmluvy mala konečná splatnosť úveru nastať dňom 15.4.2024. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej medzi Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava a BENCONT COLLECTION, a.s. dňa 20.12.2018, v dôsledku čoho všetky predmetné pohľadávky so všetkými právami s nimi spojenými do vlastníctva spoločnosti žalobcu. Zo Zmluvy o úvere vyplýva, že v prípade podstatného porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka bola banka oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku.

22. Splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách je v súdnom konaní povinný tvrdiť a preukázať postupca, ktorý takto postúpenú pohľadávku v súdnom konaní uplatňuje. Ten je povinný tvrdiť a dokázať splnenie predpokladov svojej aktívnej legitimácie na podanie žaloby, a teda splnenie podmienok platného postúpenia. Žalobca v danom prípade splnil svoju povinnosť tvrdiť a preukázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (žalovaného dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Z upozornenia - Výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18.5.2016 predloženej žalobcom súd zistil, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že ku dňu 17.5.2016 je pohľadávka viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 889,19 EUR, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 808 EUR, poplatkov vo výške 36,15 EUR a poistné 45,04 EUR. Zároveň právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu nezaplatených splátok úveru a upozornil ho na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyžaduje sa, aby upozornenie spotrebiteľa na možnosť uplatnenia práva predčasného zosplatenia úveru veriteľom, dostalo sa do dispozičnej sféry spotrebiteľa a vyvolalo tak fakticky jeho vedomosť o právnych následkoch, spojených s absenciou splácania úveru. Žalobca preukazuje splnenie zákonných povinností predložením potvrdenia pošty o odoslaní písomností žalovanému Podacím hárkom č. O.. Žalobca v danom prípade preukázal, že jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky vyššie uvedenú výzvu žalovanému spotrebiteľovi zaslal a doručil. Z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 13.6.2016 predloženej žalobcom súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu istiny vo výške 12.264,81 EUR, nakoľko sa úver stal predčasne splatný v celom rozsahu dňa 13.6.2016. Žalobca predložil aj listinný dôkaz o doručení výzvy a to doručenkou adresovanú právnym predchodcom žalovanému s vrátením listovej zásielky z dôvodu jej neprevzania v odbernej lehote dňa 6.7.2016.

23. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 25.1.2019 súd zistil, že ho adresoval žalobcu žalovanému, v ktorom mu oznámil, že právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávky, ktoré má voči nemu, v celkovej výške 18.222,23 EUR spolu s príslušenstvom na žalobcu, pričom postúpenie pohľadávok sa uskutočnilo na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej medzi Poštová

banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava a BENCONT COLLECTION, a.s. dňa 20.12.2018, v dôsledku čoho všetky predmetné pohľadávky so všetkými právami s nimi spojenými do vlastníctva spoločnosti žalobcu. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovanej zákonnej úprave súd konštatuje, že žalobcovi teda svedčí aktívna legitímácia v tomto spore.

24. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka (ďalej ObZ), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

26. Podľa § 502 ods. 2 ObZ, pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

27. Podľa § 503 ods. 1 ObZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

28. Podľa § 503 ods. 2 ObZ, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

29. Podľa § 324 ods. 1 ObZ, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

30. Podľa § 365 veta prvá ObZ, dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

31. Podľa § 369 ods. 1 ObZ, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

32. Podľa § 879r veta prvá Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. júnom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 1. júna 2014.

33. Podľa § 45 Občianskeho zákonníka, (1) Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. (2) Ak prejav vôle dôjde zmenený vplyvom prostriedkov, ktoré navrhovateľ použil, alebo iných okolností, ktoré nastali počas jeho prepravy, posudzuje sa podľa ustanovení o omyle (§ 49a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>).

34. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

35. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.5.2014, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

36. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

38. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

39. Podľa § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

40. Podľa § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

41. Podľa § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,
- s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,
v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,
w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

42. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

43. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

44. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

45. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

46. Podľa § 25f zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej citovaný zákon), ustanoveniami tohto zákona sa od 1. apríla 2015 spravujú aj právne vzťahy upravené týmto zákonom, ktoré vznikli pred 1. aprílom 2015; vznik týchto vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. aprílom 2015 sa však posudzujú podľa predpisov účinných pred 1. aprílom 2015, ak v odsekoch 2 až 6 nie je ustanovené inak.

47. Podľa § 25f ods. 6 citovaného zákona, zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené do 31. marca 2015 sa považujú za zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené podľa predpisu účinného od 1. apríla 2015.

48. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej citovaný zákon), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

49. Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

50. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

51. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

52. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

53. Podľa § 2 písm. g), h), i), k), l) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

54. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

55. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

56. Podľa § 9 ods. 6 citovaného zákona, spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

57. Podľa § 9 ods. 9 citovaného zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

58. Podľa § 9 ods. 10 citovaného zákona, veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného

zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

59. Podľa § 9 ods. 11 citovaného zákona, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa o tom, že nedošlo k splateniu splátky zo spotrebiteľského úveru v lehote jej splatnosti písomne alebo formou krátkej textovej správy (SMS), a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti tejto splátky zo spotrebiteľského úveru.

60. Podľa Prílohy k Občianskemu zákonníku je Smernica Rady č.93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34) prebratá do právneho poriadku SR z právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie.

61. Podľa článku 6 bod 1 Smernice Rady č.93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

62. Podľa § 1 ods. 1, 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., (1) Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. (2) Odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

63. Podľa § 1 ods. 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., Odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v

a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1.opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka,

2.jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok,

3.opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok,

b)peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1.opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydeli sa sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

2.jednorazové plnenie v peniazoch sa vydeli sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

3.opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydeli sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

c)percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1.opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

2.jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

3.opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov.

64. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

65. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely

tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

66. Podľa § 1a ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

67. Podľa § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

68. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

69. Podľa § 150 ods. 2 CSP, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

70. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

71. Hlavný právny vzťah je založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vznikol podľa osobitného predpisu, ktorý je lex specialis k všeobecnej právnej norme. Tento vzťah podlieha režimu spotrebiteľských úverov podľa zákona 129/2010 Z.z., ako aj aplikácii všeobecných ustanovení ochrany spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka, pretože: normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy úveru) sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Obč. zákonníku a v predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Medzi tromi zákonmi, prichádzajúcimi takto Do úvahy (1. zákon o spotrebiteľskom úvere, 2. Občiansky zákonník, 3. Obchodný zákonník) panuje pomer, že primárne sa použije predpis špeciálny, ak tento určitú otázku neupravuje resp. tak nečiní úplne, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva všeobecne v širšom slova zmysle, teda úprava podľa Obč. zákonníka.

72. To znamená, že úprava Obchodného zákonníka sa môže na takýto prípad uplatniť len vtedy, keď nenarazí na obmedzenie v Občianskom zákonníku a vykonávacích predpisoch k nemu.

73. Vzhľadom na vyššie uvedené súd právne uzavrel, že daný právny vzťah medzi stranami sporu sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka, nie Obchodného zákonníka, a potom súd i na všetky právne skutočnosti neupravené v zákone č. 129/2010 Z.z. použil ustanovenia Občianskeho zákonníka.

74. Ináč povedané, o tejto otázke teda súd robí záver, že zmluva o úvere uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom bola napriek povahe tzv. absolútneho obchodu zmluvou typovou, teda spotrebiteľskou.

75. Z uvedeného vyplýva, že je právne irelevantný prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva spravuje, ale vychádzajúc z predchádzajúceho, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva upravená podľa Obč. zákonníka, Obch. zákonníka ako aj podľa ktoréhokoľvek iného zákona vyhovujúca vyššie uvedenej charakteristike. Je teda zrejmé, že ustanovenia Obč. zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv je nevyhnuté použiť aj v prípadoch, ak sa právny vzťah účastníkov konania tak ako je tomu v danom prípade, má spravovať Obch. zákonníkom, keď charakter spotrebiteľskej zmluvy má tzv. absolútna obchodná zmluva o úvere podľa Obch. zákonníka.

76. Súd sa taktiež zaoberal otázkou, či osobitný predpis - zákon o spotrebiteľských úveroch (ďalej ZSÚ) úpravou náležitostí spotrebiteľského úveru zaviedol osobitný zmluvný typ - spotrebiteľský úver. Po preskúmaní charakteru úpravy súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver nie je jeden zmluvný typ, ale osobitný subtyp zmluvných typov, ktorých kauzou je dočasné poskytnutie finančných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu (pôžička, úver, nájom), na úpravu ktorých sa majú použiť popri kogentnej či dispozitívnej zákonnej úprave jednotlivých zmluvných typov aj ďalšie kogentné právne normy, ktoré sú vymedzené v ZSÚ (lex specialis). Súd preto dospel k záveru, že nejde o samostatný zmluvný typ vylučujúci použitie ObZ.

77. V tejto súvislosti sa súd zaoberal aj otázkou, či zo samotnej skutočnosti, že ide o spotrebiteľskú zmluvu vyplýva výlučná pôsobnosť OZ na daný vzťah. Takýto záver nemá žiadnu normatívnu oporu a prieči sa pravidlu *lex specialis derogat lex generalis*, pričom v tomto prípade *lex specialis* je § 261 ods. 3 písm. d) ObZ. Pri aplikácii rozhodných právnych noriem súd vychádzal z nasledujúcej hierarchie právnych predpisov: ako základný predpis pre riešenie otázok záväzkového práva je potrebné aplikovať v súlade s § 261 ods. 3 písm. d) ObZ tretiu časť ObZ (tento záver je rozhodujúci pri posudzovaní premlčania, úrokov z omeškania, uznania záväzku a ďalších inštitútov upravených dvojkoľajne v oboch kódexoch a pod.). Úpravu zmluvného typu v §§ 497 a nasl. ObZ je teda potrebné doplniť o derogujúce a dopĺňajúce ustanovenia ZSÚ. OZ ako *lex generalis* v zmysle § 1 ods. 2 ObZ je potrebné aplikovať na riešenie otázok neupravených v ObZ. Do tejto kategórie noriem je nutné v zmysle OZ a ZOS okrem iného zaradiť aj ustanovenia na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách (§§ 52 až 53 OZ).

78. Súd konštatuje, že charakter zmluvy o úvere, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má spotrebiteľský charakter a súčasne ide o zmluvu o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, teda takzvaný absolútny obchod. Platná právna úprava v čase uzavretia zmluvy umožňuje vyvodiť právny záver, že zmluva o úvere bola napriek povahe takzvaného absolútneho obchodu zmluvou typovou, teda spotrebiteľskou a je preto právne irelevantný právny prameň, podľa ktorého sa príslušná zmluva spravuje. Vychádzajúc z predchádzajúceho, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva upravená podľa Občianskeho ale i Obchodného zákonníka, ako aj podľa ktoréhokoľvek iného zákona vyhovujúca vyššie uvedenej charakteristike, teda, že ide o zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, keď súčasne je zrejmé, že zmluvnými stranami je na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

79. Nespornou skutočnosťou v spore bolo, že žalovaný a právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, uzatvorili dňa 22.4.2015 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorá má vzhľadom na vyššie uvedené charakter zmluvy spotrebiteľskej a táto obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z., § 9 ods. 2., a v zmysle ktorej 'právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 12.000 EUR s úrokovou sadzbou 14,80 % ročne pri RPMN 16 %. Výška priemernej RPMN bola 11,58 %. Žalovaný sa zaviazal úver splácať 108 mesačnými splátkami vo výške 217,30 EUR splatnými vždy do 15. dňa v mesiaci. Dátum konečnej splatnosti úveru bol stanovený na 15.4.2024 a žalovaný mal zaplatiť celkovú čiastku úveru vo výške 21.801,76 EUR. V zmluve si dohodli aj druh a výšku poplatkov spojených s úverom. Za nespornú súd považuje aj skutočnosť, že žalovaný neplnil povinnosti vyplývajúce mu z úverovej zmluvy, t. j. neplatil splátky včas aj napriek tomu, že bol zo strany veriteľa na to upozornený, preto veriteľ v súlade s článkom 6, bodom 6.2 obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička predčasne zosplatnil zostatok úveru s príslušenstvom a vyzval žalovaného na zaplatenie celého zostávajúceho dlhu vo výške 12.264,81 EUR najneskôr do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Žalovaný do zosplatnenia pohľadávky uhradil 1.956,56 EUR, po zosplatnení pohľadávky do jej postúpenia na nového veriteľa uhradil 45,00 EUR (po postúpení pohľadávky neuhradil na pohľadávku žiadnu sumu). Z uhradenej sumy 2.001,56 EUR bola na istinu pohľadávky započítaná suma 512,82 EUR, na poplatky suma 183,56 EUR a na úroky suma 1.305,18 EUR.

80. Žalovaný nerozporoval žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu, súd považoval všetky jeho tvrdenia za nesporné, na základe ktorých aj rozhodol.

81. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

82. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

83. Je nepochybné, že záväzkový vzťah vznikol po 1.9. 2014, t.j. odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných od 1.9.2014 a znamená to, že pokiaľ bola spotrebiteľovi poskytnutá pôžička alebo úver na základe zmluvy uzavretej po 1.9.2014, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov (priemerná hodnota RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu) pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne.

84. Pri spotrebiteľských úveroch je potrebné uvádzať RPMN z dôvodu ochrany spotrebiteľa. RPMN vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov na poskytnutie úveru, čo je vlastne úroková miera porovnateľná s úrokovými sadzbami, ktoré ponúkajú banky. Je povinnosťou veriteľa zreteľne informovať spotrebiteľa o výške ročnej percentuálnej miery nákladov a o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Hodnoty týchto údajov musia byť vypočítané na základe údajov splatných v čase uzatvorenia zmluvy. Vzhľadom k tomu, že súd zistil, že údaj RPMN je v neprospech spotrebiteľa, bolo potrebné tento úver v súlade s § 11 ods. 1 písm. d) považovať za bezúročný a bez poplatkov.

85. V spotrebiteľskej zmluve uzavretej právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom nie je vzorec pre výpočet RPMN, tento nie je ani vo všeobecných obchodných podmienkach. Výpočet RPMN žalobca doručil až s písomným podaním zo dňa 22.10.2021 a pomocou kalkulačky pre výpočet RPMN v čase uzavretia zmluvy veriteľ vypočítal RPMN na 15,96 % pri poskytnutom úvere vo výške 12.000 EUR, pri splátkach vo výške 217,30 EUR, počet splátok 108, pri sadzbe 14,90 %, celkových nákladov úveru 9.801,76 EUR, t.j. celkovú čiastku úveru v sume 21.801,76 EUR.

86. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Jedným zo zákonných základných predpokladov takejto ochrany je aj osobitná náležitosť písomnej zmluvy a to je RPMN nákladov, ktorá má pre klienta - spotrebiteľa, teda v tomto prípade žalovaného, ten význam, že vie si zistiť cenu úveru a porovnať ju s viacerými úvermi v iných bankových alebo nebankových inštitúciách. Ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške, je to v neprospech spotrebiteľa.

87. Význam RPMN súvisí s jednoduchším orientovaním sa spotrebiteľov pri výbere úverového produktu. V jednom číselnom vyjadrení má totiž spotrebiteľ vyjadrené celkové náklady spotrebiteľa na úver reflektujúce nielen úroky, ale aj poplatky, a to so zreteľom na dobu splácania a výšku splátok. Posudzovaný právny vzťah strán sporu je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným typovou spotrebiteľskou zmluvou upravenou špeciálnym právnym predpisom, a to zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobca bol od uzatvorenia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. Žalovaný zmluvné podmienky nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané, ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a pod.. Z uvedeného je zjavné, že výška RPMN nikdy nemôže byť nižšia ako výška úrokovej sadzby. V ideálnom prípade by sa hodnota RPMN mala rovnať hodnote úrokovej miery. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajov vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa.

88. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že na základe úverovej zmluvy č. 1790381084 bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 12.000 EUR, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 108 mesačných splátkach po 217,30 EUR, ktorý žalovaný neuhradil. V zmluve bola uvedená úroková sadzba

14,80 % ročne pri RPMN 16 %. Výška priemernej RPMN bola stanovená na 11,58 %. Poukazujuúc na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvárania zmluvy s poukazom na § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. priemernou RPMN pre 1. štvrtrok 2015 - stav ku dňu 31.3.2015 (štvrtrok predchádzajúci uzatvoreniu zmluvy - § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 účinného v čase uzatvárania zmluvy) bola RPMN vo výške 11,53 % (údaje zistené z www.mfsr.sk <<http://www.mfsr.sk>> súhrnné informácie o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, rok 2015) a teda RPMN vo výške 16 % dojednaná podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je vypočítaná podľa ust. § 9 ods. 2 písm. g) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd preto podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko nerešpektuje zákonné limity.

89. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úroku treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, predovšetkým však treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou, obvyklosť praxe peňažných ústavov.

90. Ustanovenie § 53 ods. 6 OZ je špecifickou, hoci všeobecnou právnou úpravou vzťahov vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov. Pod odplatom treba rozumieť predovšetkým výšku dohodnutých úrokov za poskytnutý úver, ale aj ďalšie platby.

91. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaný si nespĺnil svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy o úvere, ako aj povinnosti vyplývajúce z Obchodných zmluvných podmienok. Žalovanému žalobca poskytol úver vo výške 12.000 EUR, pričom súd mal z výpisu aktuálneho stavu úveru ku dňu preukázané, že žalovaný uhradil len čiastku vo výške 2.001,56 EUR. Žalobca si v žalobe voči žalovanému uplatňuje „len“ sumu 3.000,00 EUR pozostávajúcej z istiny pohľadávky bez úroku a poplatkov. Na základe vyššie uvedených skutočností s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd mal za to, že nárok žalobcu je čo do uplatnenej istiny dôvodný, preto žalovaného zaviazal k uhradeniu sumy 3.000 EUR.

92. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

93. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškani. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

94. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

95. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

96. Základná úroková sadzba ECB, platná k prvému dňu omeškania s plnením dlhu, bola vo výške 0 % ročne. Po zvýšení o 5 percentuálnych bodov je teda vo výške 5 % ročne.

97. Nakoľko je nepochybné, že žalovaný porušil svoju povinnosť uhradiť poskytnutý úver riadne a včas, dostal sa do omeškania a žalobcovi tak v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka vzniklo právo požadovať úroky z omeškania. Omeškanie sa spája so splatnosťou dlhu. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy od 14.6.2016, t.j. od dňa nasledujúceho po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Je nepochybné, že ku dňu 13.6.2016 bol veriteľom úver zosplatený, čo vyplýva aj z dôkazu doručeného žalobcom - prehľad splátok a úhrad. O uvedenej skutočnosti bol žalovaný upovedomený veriteľom - oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 13.6.2016.

Výšku úrokov z omeškania súd žalobcovi priznal v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami; základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0,00 %; po zvýšení o päť percentuálnych bodov jej výška činí 5,00 % ročne a v prevyšujúcej časti - úrokov z omeškania nad sadzbu 5 % ročne z dlžných súm žalobu zamietol z dôvodu, že žalobcom požadovaná výška úrokov z omeškania - 5,05 % ročne z dlžných súm je v rozpore s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb.

98. Zhrnúc vyššie uvedené súd konštatoval, že nárok žalobcu je dôvodný a preto žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 3.000 EUR spolu s príslušenstvom, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

99. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

100. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

101. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

102. V citovanom ustanovení § 257 Civilného sporového poriadku je (podobne ako predtým pri § 150 O.s.p.) fixované moderačné absolútné právo súdu zmierniť dôsledky upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom. Záver súdu o tom, že je tu splnený predpoklad na priznanie práva na náhradu trov konania (podľa § 255 Civilného sporového poriadku), nevylučuje, aby súd súčasne nedospel k záveru, že sú splnené aj predpoklady na aplikáciu § 257 Civilného sporového poriadku. A tak napriek úspechu vo veci súd skonštatuje, že niektorému z účastníkov konania vzniklo právo na náhradu trov konania, lenže sa mu nepriznalo, pretože bolo potrebné použiť § 257 Civilného sporového poriadku. K uplatneniu zmierňovacieho práva súdu môže dôjsť s prihliadnutím najmä na rôzne aspekty konkrétneho prípadu. Stáva sa tak vtedy, keď súd dôjde k záveru, že povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z rozmanitých dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami.

103. Je nutné poznamenať, že žalovaný po celú dobu konania zostal nečinný aj napriek doručovaniu písomností súdom zákonom stanoveným postupom. Žalovaný v konaní netvrdil, že by sa na neho mala vzťahovať aplikácia ustanovenia § 257 CSP a jeho prípadné nepriaznivé osobné, majetkové a sociálne pomery nevyplývali ani z obsahu spisu. Zároveň súd dodáva, že iba samotné postavenie žalovaného v spore, kde vystupoval ako spotrebiteľ, taktiež nemá za následok automatické nepriznanie náhrady trov konania druhej úspešnej strane sporu. V tomto sa plne prejavuje preventívna a sankčná funkcia náhrady trov konania. Súd preto nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa a pri rozhodovaní o náhrade trov konania nepristúpil k aplikácii ustanovenia § 257 CSP.

104. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 3.000 EUR a súd mu priznal sumu 3.000 EUR. Žalobca tak bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, percentuálne vyjadrenej na 100 %. Z uvedeného dôvodu vznikol žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

105. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).